

Vasadi Péter

A sötét fénye

*Mint csapdába szorult
vad, oda voltam.
Azt éreztem, mit a kő
– igenis, érez – amikor
gömbölyűségébe belefagyva
mély vízbe vetik.
S megsüllyed az iszapban.
Mikor siet a déli
levessel nagybeteghez
a lábadozó, hogy etesse,
az meg vicсорítva fölül,
s arcába löki. S vissza-
hanyatlik rettenetes
szájjal. Holtan. Éhsége
megszakítatlan.
...Nem masszázs, nem
„ki-mit-tud”, nem
balzsamos teasütemény
az igazság;
örvény a szívben, kard,
elevenszült, örökös
ismétlés.
...De velem elbántak,
csúf, többszörösen,
mint csapdába terelt
vaddal, hogy lehet azt
bírn... Belesimulva.
Tudod te, azért nem
lázadozol. Az erőnek
nincs semmi esélye.
Kífullad. Te a rosszat
fordítsd magad ellen,
mondta Pilinszky.*